

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 14 listopada 2017 r.

Pozycja 243

POSTANOWIENIE z dnia 28 czerwca 2017 r. Sygn. akt Ts 267/16

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Henryk Cioch,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej B.K.

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 24 grudnia 2016 r. (data nadania) B.K. (dalej: skarżący) zarzucił, że uchwała Okręgowej Rady Adwokackiej w S. (dalej: ORA w S.) o czasowym zawieszeniu go w wykonywaniu czynności zawodowych jest niezgodna z art. 24 Konstytucji.

Skarżący twierdzi, że „organy adwokatury nie są uprawnione do zawieszenia w pracy zawodowej adwokata”, gdyż zgodnie z art. 24 Konstytucji praca znajduje się pod ochroną Rzeczypospolitej Polskiej. Państwo sprawuje nadzór nad warunkami wykonywania pracy.

Do skargi konstytucyjnej skarżący dołączył pismo podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości z kwietnia 1991 r., w którym wyraził on zgodę na wykonywanie przez skarżącego zawodu adwokata indywidualnie.

W dniu 12 stycznia 2017 r. skarżący dołączył do skargi wniosek „w sprawie uchylenia uchwały o zawieszeniu zawodu do pracy adwokata dokonanej przez ORA w S. z marca 2015 r. i Prezydium NRA w Warszawie (...)”.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 13 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym oraz ustawę o statusie sędziów Trybunału Konstytucyjnego (Dz. U. poz. 2074) do postępowań przed Trybunałem wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072; dalej: ustawa o TK) stosuje się przepisy tej ustawy. Skoro postępowanie zainicjowane skargą skarżącego nie zostało zakończone do 3 stycznia 2017 r., tzn. dnia wej-

ścia w życie ustawy o TK, to zarówno wstępne, jak i merytoryczne rozpoznanie tej skargi określają przepisy ustawy o TK.

2. Zgodnie z art. 79 ust. 1 Konstytucji każdy, czyje konstytucyjne wolności lub prawa zostały naruszone, ma prawo na zasadach określonych w ustawie, wnieść skargę do Trybunału Konstytucyjnego w sprawie zgodności z Konstytucją ustawy lub innego aktu normatywnego, na podstawie którego sąd lub organ administracji publicznej orzekł ostatecznie o jego wolnościach lub prawach albo o jego obowiązkach określonych w Konstytucji.

3. W myśl art. 44 ust. 1 ustawy o TK, w zakresie sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz zażalenia na postanowienie o odmowie nadania skardze dalszego biegu, a także reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Trybunałem istnieje obowiązek zastępstwa skarżącego przez adwokata lub radcę prawnego, chyba, że skarżącym jest sędzia, prokurator, adwokat, radca prawny, notariusz, profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych.

3.1. Skarżący jest adwokatem, który został tymczasowo zawieszony w wykonywaniu czynności zawodowych. Stosownie do art. 4d ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1999, ze zm.), adwokat zawieszony w wykonywaniu czynności zawodowych nie może występować przed sądami lub organami państwowymi i samorządowymi (zob. także postanowienie Sądu Najwyższego z 10 stycznia 2006 r., sygn. akt V KK142/05, LEX nr 172204).

3.2. W tym stanie rzeczy Trybunał stwierdza, że zgodnie z art. 44 ust. 1 ustawy o TK, skarżący nie jest podmiotem legitymowanym do sporządzenia i wniesienia we własnym imieniu skargi konstytucyjnej.

4. Niezależnie od powyższego Trybunał zwraca uwagę na to, że jednym z warunków, jaki musi spełniać skarga konstytucyjna jest określenie kwestionowanego przepisu ustawy lub innego aktu normatywnego, na podstawie którego sąd lub organ administracji publicznej orzekł ostatecznie o wolnościach lub prawach albo obowiązkach skarżącego określonych w Konstytucji i w stosunku do którego skarżący domaga się stwierdzenia niezgodności z Konstytucją (art. 53 ust. 1 pkt 1 ustawy o TK). Przepis ten jest rozwinięciem art. 79 ust. 1 Konstytucji, który stanowi, że przedmiotem skargi jest „ustawa lub inny akt normatywny”.

4.1. W złożonej w Trybunale skardze skarżący nie wskazał żadnego przepisu w stosunku do którego domaga się stwierdzenia niezgodności z art. 24 Konstytucji. Z osnowy i uzasadnienia skargi, a także z treści pisma z dnia 12 stycznia 2017 r. jednoznacznie natomiast wynika, że skarżący kwestionuje indywidualny akt stosowania prawa, w którym ORA w S. podjęła decyzję o zawieszeniu skarżącego w wykonywaniu czynności adwokata.

4.2. Rozpatrywana skarga nie spełnia więc podstawowego warunku określonego w art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanego w art. 53 ust. 1 pkt 1 ustawy o TK.

Wskazane okoliczności – są zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 1 w związku z art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy o TK – podstawą odmowy nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

W związku z powyższym Trybunał Konstytucyjny postanowił jak na wstępie.